

נוסח האמנה שלהלן נלקח מתוך קובץ אמנות למניעת כפל מס,
של הוצאת רונן ומתפרסם כאן באדיבותה.

אמנה בין מדינת ישראל ובין קנדה בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה ועל הון¹

פרק ראשון: תחום האמנה

סעיף 1: תחום אישי

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או תושבי שתי המדינות.

סעיף 2: המסים הנדונים

1. אמנה זו תחול על מס הכנסה ועל מס הון המוטלים מטעם אחת הממשלות המתקשרות, ללא התחשבות בדרכי גבייתם של המסים.

2. יראו כמס הכנסה וכמס הון, כל המסים המוטלים על סך הכל של ההכנסה או של ההון, או על חלקים מהם, לרבות מס על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, מסים על סך-הכל של סכומי השכר או המשכורת המשולמים על ידי מפעלים, וכן מסי רווחי הון.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם ביחוד אלה:

א. לגבי ישראל:

מס הכנסה (לרבות מס רווחי הון);

מס חברות;

המס על רווחים ממכירת קרקעות לפי חוק מס שבח מקרקעין; וכן

המס על הכנסה הנגבה לפי חוק מס השירותים (מוסדות בנקאיים וחברות ביטוח);
(להלן - "מס ישראלי").

ב. לגבי קנדה:

מסי ההכנסה המוטלים על ידי ממשלת קנדה;

(להלן - "מס קנדי").

4. האמנה תחול גם על כל מסים אחרים או דומים בעיקרם על הכנסה ועל מסי הון שהוטלו לאחר חתימת אמנה זאת בנוסף למסים הקיימים או במקומם. המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על שינויים שחלו בדיני המסים שלהן.

1 פורסמה בכ"א 835, כרך 25, עמ' 187. בתוקף מיום 27.7.76.

פרק שני: הגדרות

סעיף 3: הגדרות כלליות

1. באמנה זו יהיו לביטויים דלקמן המשמעויות שבצידם, אם אין משמעות אחרת משתמעת מן ההקשר:

א. (1) "ישראל" - במשמעותו הגיאוגרפית - שטח ארצה של מדינת ישראל, לרבות כל שטח שמחוץ למימיה הטריטוריאליים של ישראל, אשר לפי חוקי ישראל הוא שטח שישראל רשאית להפעיל את זכויותיה בו לגבי קרקעית הים והתת-קרקע ואוצרותיהם הטבעיים;

(2) "קנדה" במשמעותו הגיאוגרפית - שטח ארצה של קנדה, לרבות כל שטח שמחוץ למימיה הטריטוריאליים של קנדה, אשר לפי חוקי קנדה הוא שטח שקנדה רשאית להפעיל את זכויותיה בו לגבי קרקעית הים והתת-קרקע ואוצרותיהם הטבעיים;

ב. "מדינה מתקשרת" ו"המדינה המתקשרת האחרת" - הכל לפי ההקשר, ישראל או קנדה.

ג. "אדם" - כולל יחיד, עזבון, נאמנות, חברה, שותפות וכל חבר-בני-אדם אחר;

ד. "חברה" - כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לענין מס; בצרפתית - Societe, לרבות Corporation - במשמעות החוק הקנדי;

ה. "מפעל של מדינה מתקשרת" ו"מפעל של המדינה המתקשרת האחרת" - מפעל המנוהל על ידי תושב של אחת מהן, לפי הענין;

ו. "רשות מוסמכת"

(1) לגבי ישראל - שר האוצר או נציגו המוסמך;

(2) לגבי קנדה - המיניסטר להכנסות המדינה או נציגו המוסמך;

ז. "מס" - מס ישראלי או קנדי, הכל לפי ההקשר;

ח. "אזרח":

(1) כל יחיד אשר לו אזרחות של מדינה מתקשרת;

(2) כל גוף משפטי, שותפות ואיגוד שמעמדם בתור שכאלה בא להם מכוח החוק שבתוקף במדינה המתקשרת.

2. בשימוש בהוראות אמנה זו על ידי אחת המדינות המתקשרות, תהא לכל מונח שלא הוגדר אחרת המשמעות שיש לו לפי דיני אותה מדינה מתקשרת הדנים במסים שהם נושא אמנה זו, אם אין משמעות אחרת משתמעת מן ההקשר.

סעיף 4: מקום מושב לצרכים פסקליים

1. לענין אמנה זו, "תושב מדינה מתקשרת" - כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה הוא חב מס מכוח מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהול עסקיו, או מכוח כל מבחן אחר כיוצא באלה.

2. מקום שמכוח הוראות סעיף קטן (1) נמצא יחיד שהוא תושב שתי המדינות המתקשרות, יוכרע הענין לפי כללים אלה:
 - א. רואים אותו כתושב המדינה המתקשרת שבה עומד לרשותו בית-קבע. היה עומד לרשותו בית-קבע בשתי המדינות המתקשרות, רואים אותו כתושב המדינה המתקשרת שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר (להלן - "מרכז האינטרסים החיוניים" שלו);
 - ב. אם אי אפשר לקבוע את המדינה המתקשרת שבה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים, או אם אין לרשותו בית-קבע אף באחת משתי המדינות המתקשרות, רואים אותו כתושב המדינה המתקשרת שבה הוא נוהג לגור;
 - ג. אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות המתקשרות, או אם אינו נוהג לגור באף אחת מהן, רואים אותו כתושב המדינה המתקשרת שהוא אזרח שלה;
 - ד. אם הוא אזרח של שתי המדינות המתקשרות, או אם אינו אזרח של אף אחת מהן, יפתרו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה תוך הסכמה הדדית.
3. מקום שמכוח הוראות ס"ק (1) נמצאה חברה שהיא תושבת שתי המדינות המתקשרות, יוכרע עניינה לפי כללים אלה:
 - א. רואים אותה כתושב המדינה המתקשרת שלאומיות החברה היא לאומיותה;
 - ב. אם אין לאומיותה של אף אחת מהמדינות המתקשרות, רואים אותה כתושבת המדינה המתקשרת שבה נמצא מקום ניהול עסקיה בפועל.
4. מקום שמכוח הוראות ס"ק (1) אדם, להוציא יחיד או חברה, הוא תושב שתי המדינות המתקשרות, ישתדלו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות לפתור את השאלה תוך הסכמה הדדית ולקבוע את אופן החלטה של האמנה לגבי אדם כאמור.

סעיף 5: מוסד-קבע

1. לעניין אמנה זו, "מוסד-קבע" - מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המפעל, כולם או בחלקם.
2. "מוסד-קבע" יכלול במיוחד:
 - א. מקום הנהלה;
 - ב. סניף;
 - ג. משרד;
 - ד. בית-חרושת;
 - ה. בית-מלאכה;
 - ו. משק חקלאי או מטע;
 - ז. מכרה, מחצבה או מקום אחר להפקת אוצרות טבע;

ח. אתר לבנין או פרוייקט לבינוי או להרכבה, או פעולות פיקוח בקשר לכך, מקום שאתר, פרוייקט או פעילות כאמור נמשכים לתקופה של יותר מששה חודשים.

3. "מוסד-קבע" לא יכלול:

- א. את השימוש במתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או סחורה השייכים למפעל;
- ב. החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למפעל לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה בלבד;
- ג. החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למפעל רק לשם עיבודם על ידי מפעל אחר;
- ד. החזקת מקום עסקים קבוע רק לשם קניית טובין או סחורה, או לשם איסוף אינפורמציה, בשביל המפעל;
- ה. החזקת מקום עסקים קבוע רק לשם פרסומת, הספקת ידיעות, מחקר מדעי או פעילות דומה שטיבה הכנה או עזר למפעל.

4. אדם - שאינו סוכן בעל מעמד בלתי תלוי שעליו חל ס"ק (5) - הפועל במדינה מתקשרת בשם מפעל של המדינה המתקשרת האחרת, רואים אותו כמוסד-קבע במדינה הנזכרת לראשונה, אם יש לו באותה המדינה סמכות לחתום חוזים בשם המפעל, והוא נוהג להשתמש בסמכות זאת, זולת אם פעולותיו מוגבלות לקניית טובין או סחורה בשביל המפעל.

5. מפעל של מדינה מתקשרת לא יראו אותו כאילו יש לו מוסד-קבע במדינה המתקשרת האחרת משום זה בלבד שהוא מנהל עסקים באותה מדינה אחרת באמצעות מתווך, עמיל כללי, או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי תלוי, והם פועלים במהלך עסקיהם הרגיל.

6. העובדה שחברה תושבת מדינה מתקשרת שולטת על חברה, או נתונה לשליטתה של חברה, שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, או מנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד-קבע ואם בדרך אחרת), לא יהא בה בלבד כדי לכונן לגבי אחת מהן מעמד של מוסד-קבע של האחרת.

פרק שלישי: מסים על הכנסה

סעיף 6: הכנסה ממקרקעין

1. אפשר להטיל מס על הכנסה ממקרקעין, לרבות הכנסה מחקלאות או ייעור, במדינה המתקשרת שבה הם מצויים.

2. לענין אמנה זו, המונח "מקרקעין" יוגדר בהתאם לדיני המדינה המתקשרת שבה הם מצויים. מכל מקום יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין במקרקעין, זכות ההנאה מפירות המקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול מרבי מחצבים,

מקורות ואוצרות טבע אחרים, או כתמורה בעד הזכות לנצלם; אניות, סירות וכלי טיס לא יראו כמקרקעין.

3. הוראות ס"ק (1) יחולו על הכנסה הנובעת משימוש ישיר, מהשכרה או משימוש בכל דרך אחרת של מקרקעין, ועל רווחים מהעברת מקרקעין.

4. הוראות סעיפים קטנים (1) ו-(3) יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מפעל ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לביצוע שירותים מקצועיים.

סעיף 7: רווחי עסקים

1. רווחי מפעל של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה המדינה, זולת אם המפעל מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם. אם המפעל מנהל, או ניהל, עסקים כאמור, ניתן להטיל מס על רווחיו במדינה האחרת, אולם רק על אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד-קבע.

2. בכפוף להוראות ס"ק (3), מקום שמפעל של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם, ייחסו לאותו מוסד-קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה זה מפעל נבדל ונפרד העוסק באותן פעולות או בפעולות דומות, ובאותם תנאים או בתנאים דומים ומקיים יחסים עם מפעל בלתי תלוי לגמרי עם המפעל שהוא משמש לו מוסד-קבע.

3. בקביעת רווחי מוסד-קבע, יותרו יציאות בנות ניכוי שהוצאו לצרכי מפעל הקבע, לרבות יציאות הנהלה ומינהל כללי, בין שהוצאו במדינה שבה נמצא מוסד-הקבע בין שהוצאו במקום אחר.

4. שום רווחים לא ייוחסו למוסד-קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד-קבע קנה טובין או סחורה בשביל המפעל.

5. לענין הסעיפים הקטנים הקודמים, ייחסו הרווחים למוסד-קבע ייקבע בהתאם לשיטה אחת מדי שנה בשנה. מלבד אם נמצאת סיבה טובה ומספיקה שלא יהיה כך.

6. מקום שנכללים ברווחים פרטי ההכנסה הנדונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, אזי לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

סעיף 8: הובלה ימית ואוירית

1. רווחים שהפיק מפעל של מדינה מתקשרת מהפעלת כלי שיט או כלי טיס בתעבורה בין-לאומית יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

2. על אף הוראות ס"ק (1) וסעיף 7, רווחים שהופקו מהפעלת כלי שיט או כלי טיס המשמשים בעיקרם להובלת נוסעים או טובין אך ורק בין מקומות במדינה מתקשרת, אפשר להטיל עליהם מס באותה מדינה.

3. הוראות ס"ק (1) ו-(2) יחולו גם על רווחים המוזכרים באותם סעיפים קטנים, שהפיק מפעל של מדינה מתקשרת מהשתתפותו בסיבולות, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בין-לאומית.

סעיף 9: מפעלים משולבים

1. מקום -

א. שמפעל של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מפעל המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליו, או בהונו; או

ב. שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בהנהלתם של מפעל המדינה המתקשרת האחת ושל מפעל של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליהם, או בהונם,

ובאחד המקרים נקבעו או הוטלו תנאים ביחסיהם המסחריים או הכספיים של שני המפעלים, שלא כפי שהיו נקבעים בין מפעלים בלתי תלויים, הרי כל הרווחים, שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המפעלים אלא שמפאת אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחיו של אותו מפעל ולהטיל עליהם מס בהתאם לכך.

2. מקום שרווחים שלגביהם חוייב מפעל של מדינה מתקשרת במס באותה מדינה כלולים גם ברווחי מפעל של המדינה המתקשרת האחרת, ומוטל עליהם מס בהתאם לכך, והרווחים הנכללים כאמור הם רווחים שהיו נצמחים לאותו מפעל של המדינה האחרת אילו התנאים שנקבעו בין המפעלים היו תנאים הנקבעים בין מפעלים בלתי תלויים, הרי שהמדינה הנזכרת ראשונה תערוך התאמה נאותה לגבי סכום המס שחוייב על רווחים אלה במדינה הנזכרת ראשונה. בקביעתה של התאמה כאמור תינתן תשומת לב לשאר הוראותיה של אמנה זאת בזיקה לאופיה של ההכנסה.

3. מדינה מתקשרת לא תשנה רווחיו של מפעל בנסיבות המוזכרות בס"ק (1) לאחר תום גבולות הזמן שנקבעו בחוקי ארצה, ומכל מקום לאחר חמש שנים מסופה של השנה שבה היו נצמחים למפעל של אותה מדינה הרווחים שהיו נעשים נושא לשינוי כאמור. סעיף קטן זה לא יחול במקרה של מרמה, מחדל זדוני או התרשלות.

סעיף 10: דיבידנדים

1. דיבידנדים ששולמו על ידי חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליה מס באותה מדינה אחרת.

2. על אף האמור, אפשר להטיל מס על הדיבידנדים במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אולם מקום שתושב המדינה המתקשרת האחרת הוא בעל הזכות לדיבידנדים, המס שיוטל כך לא יעלה על 15 אחוזים למאה מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים. הוראות סעיף קטן זה לא יפגעו בהטלת המס על החברה ועל הרווחים שמהם משולמים הדיבידנדים.

3. "דיבידנדים" בסעיף זה - הכנסה ממניות "הנאה" ("Jouissance") או זכויות "הנאה", ממניות במכרות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות, אשר אינן תביעות חוב, המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה אשר דינה כדין הכנסה ממניות לפי חוקי המס של המדינה שבה נמצא מקום המושב של החברה המחלקת.

4. הוראות סעיף קטן (2) לא יחולו אם מקבל הדיבידנדים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל במדינה המתקשרת האחרת, שבה נמצא מקום מושבה של החברה משלמת הדיבידנדים, מסחר או עסקים באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אחרת שירותים מקצועיים מבסיס קבוע הנמצא שם, והנכס שמכוחו משתלמים הדיבידנדים קשור בצורה מעשית במוסד-קבע או בבסיס קבוע זה. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכל לפי הענין.

5. מיום שחברה היא תושבת מדינה מתקשרת, אין המדינה המתקשרת האחרת רשאית להטיל שום מס על הדיבידנדים המשתלמים על ידי החברה לבני אדם שאינם תושבי אותה מדינה אחרת, או לחייב את החברה במס על רווחים בלתי מחולקים, ואפילו הדיבידנדים המשתלמים, או הרווחים הבלתי מחולקים, מורכבים, כולם או קצתם, מרווחים או מהכנסה שמקורם באותה מדינה אחרת. הוראות ס"ק זה לא ימנעו מהמדינה האחרת להטיל מס על דיבידנדים בשל נכסים הקשורים בצורה מעשית במוסד-קבע או בבסיס קבוע, המופעלים באותה מדינה אחרת על ידי אדם שאינו תושבה של המדינה הנזכרת ראשונה.

6. שום דבר האמור באמנה זאת לא יפורש כמונע מדינה מתקשרת מלהטיל מס על השתכרויותיה של חברה שניתן לייחסן למוסד-קבע באותה מדינה, בנוסף למס שהיו חייבות בו השתכרויותיה של חברה שהיא תושבת של אותה מדינה, ובלבד שכל מס נוסף שהוטל כך לא יעלה על 15 אחוזים למאה מסכומן של השתכרויות כאמור שלא היו חייבות באותו מס נוסף בשנות המס הקודמות. לענין הוראה זאת, "השתכרויות" - הרווחים שניתן לייחסן למוסד-קבע במדינה מתקשרת בשנה ובשנים קודמות לאחר שנוכו מהם כל המסים, למעט המס הנוסף המוזכר בזאת, שהוטלו על רווחים אלה על ידי אותה מדינה.

סעיף 11: ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליה מס במדינה האחרת.

2. על אף האמור, אפשר להטיל מס על ריבית זו במדינה המתקשרת שבה מקורה, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך שיעור המס המוטל כך לא יעלה על 15 אחוזים למאה מסכום הברוטו של הריבית, ובלבד שהריבית בת מס במדינה המתקשרת האחרת.

3. "ריבית" בסעיף זה - הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהן מובטחות במשכנתא ובין שאינן מובטחות כן, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב ובין שאינן נושאות זכות זו, ובמיוחד, הכנסה מבטוחות ממשלתיות והכנסה משטרי חוב או איגרות חוב, לרבות פרמיות ופרסים הקשורים בבטוחות, שטרי חוב או איגרות חוב אלה, וכן הכנסה שדינה כדין הכנסה מכספים שניתנו בהלוואה, לפי דיני המסים של המדינה שבה נמצא מקור ההכנסה. אולם אין "ריבית" כוללת הכנסה הנדונה בסעיף 10.

4. הוראות ס"ק (2) לא יחולו אם מקבל הריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל במדינה המתקשרת האחרת, שבה נמצא מקור הריבית, מסחר או עסקים באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אחרת שירותים מקצועיים מבסיס קבוע הנמצא שם, ובמוסד-קבע זה, או בבסיס קבוע זה, קשורה בצורה מעשית תביעת החוב שלגביה משתלמת הריבית. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכל לפי הענין.

5. יראו ריבית כאילו נבעה במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא המדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, אם יש למשלם הריבית, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד-קבע או בסיס קבוע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליו נוצרה התחייבות שעליה משתלמת הריבית, ומוסד-קבע זה, או בסיס קבוע זה, נושא בנטל הריבית, יראו את הריבית כאילו היא נובעת במדינה המתקשרת שבה נמצא מוסד-הקבע או הבסיס הקבוע.

6. אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המשלם ובין המקבל, או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום הריבית ששולם, בשים לב אל תביעת החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של התשלומים חב מס בהתאם לדיניה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זאת.

7. על אף הוראות ס"ק (2):

- א. ריבית שמקורה בישראל והמשתלמת לתושב קנדה תהא חבה מס בקנדה בלבד, אם היא משתלמת בזיקה להלוואה שנעשתה על ידי החברה לפיתוח הייצוא; וכן
- ב. ריבית שמקורה בקנדה והמשתלמת לתושב ישראל תהא חבה מס בישראל בלבד, אם היא משתלמת בזיקה להלוואה שנעשתה ע"י מוסד מלווה כמפורש וכמוסכם במכתבים שהוחלפו בין המדינות המתקשרות.

סעיף 12: תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליהם מס במדינה האחרת.

2. על אף האמור, אפשר להטיל מס על תמלוגים אלה במדינה המתקשרת, שבה מקורם, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך שיעור המס המוטל כך לא יעלה על 15 אחוזים למאה מסכום הברוטו של התמלוגים, ובלבד שהתמלוגים הם בני מס במדינה המתקשרת האחרת.

3. על אף הוראות ס"ק (2), תמלוגי זכות יוצרים ותשלומים דומים אחרים, בעד הצגתן או שעתוקן של כל יצירה ספרותית, דרמטית, מוסיקלית או אמנותית (אך למעט תמלוגים בעד סרטי קולנוע ויצירות על סרטים או סרטי וידאו, לשימוש בקשר עם טלוויזיה), שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, החב מס עליהם, יהיו טעוני מס רק באותה מדינה אחרת.

4. בסעיף זה "תמלוגים" - תשלומים מסוג כל-שהוא המתקבלים בעד השימוש, או בעד הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים, פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד השימוש, או הזכות לשימוש, בצידוד תעשייתי, מסחרי או מדעי, או בעד ידיעה הנוגעת לנסיון שנרכש בתעשייה, במסחר או במדע, ולרבות תשלומים מסוג כל-שהוא בזיקה לסרטי קולנוע ויצירות על סרטים וסרטי וידאו לשימוש בקשר עם טלוויזיה.

5. הוראות סעיפים קטנים (2) ו-(3) לא יחולו אם מקבל התמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל במדינה המתקשרת האחרת, שבה נמצא מקורם של התמלוגים, מסחר או עסקים באמצעות מוסד-קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אחרת שירותים מקצועיים מבסיס קבוע הנמצא שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים באורח מעשי במוסד-קבע זה או בבסיס קבוע זה. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכל לפי הענין.

6. יראו תמלוגים כאילו נבעו במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא המדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם תמלוגים, בין אם הוא תושב של מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד-קבע או בסיס קבע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליו נוצרה התחייבות לשלם את התמלוגים, ומוסד-קבע זה, או בסיס קבוע זה, נושא בנטל תמלוגים אלה, יראו את התמלוגים כאילו הם נובעים במדינה המתקשרת שבה נמצא מוסד-הקבע או הבסיס הקבוע.

7. אם כתוצאה מיחסים מיוחדים בין המשלם ובין המקבל, או בין שניהם ובין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים, בשים לב לשימוש, לזכות או לידיעות שבעדם הוא משתלם, על הסכום שהמשלם והמקבל היו מסכימים עליו אלמלא יחסים מיוחדים אלה לא יחולו הוראות סעיף זה אלא על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה זה יישאר החלק העודף של התשלומים חב מס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 13: רווחים מהעברת נכסים

1. רווחים מהעברת מקרקעין אפשר להטיל עליהם מס במדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין.

2. רווחים מהעברת מטלטלין המשמשים חלק מנכסי העסק של מוסד-קבע אשר יש למפעל של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מהעברת מטלטלין השייכים לבסיס קבוע העומד לרשותו של תושב מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לשם ביצוע שירותים מקצועיים, לרבות רווחים מהעברת מוסד-הקבע (לבדו או יחד עם כל המפעל) או מהעברת הבסיס הקבוע, אפשר להטיל עליהם מס במדינה האחרת. אולם, רווחים מהעברת כלי שיט וכלי טיס המופעלים בתעבורה בין-לאומית, ומהעברת מטלטלין השייכים להפעלתם של כלי שיט וכלי טיס אלה, יהיו בני מס רק במדינה המתקשרת שבה נכסים כאמור חייבים מס בהתאם לס"ק (3) לסעיף 22.

3. רווחים מהעברת מניות בחברה, שנכסיה מורכבים בעיקרם ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, אפשר להטיל עליהם מס באותה מדינה.

רווחים מהעברת טובת הנאה בשותפות או בנאמנות, שנכסיה מורכבים בעיקרם ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, אפשר להטיל עליהם מס באותה מדינה.

4. רווחים מהעברת כל נכס, זולת הנכסים הנזכרים בס"ק (1), (2) ו-(3), יוטל עליהם מס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב המעביר.

5. הוראות ס"ק (4) לא יפגעו בזכותן של כל אחת מהמדינות המתקשרות להטיל, בהתאם לדיניה הפנימיים, מס על רווחים מהעברת כל נכס שהוא, שהפיק יחיד שהוא תושב המדינה המתקשרת האחרת ואשר היה תושבה של המדינה הנזכרת לראשונה בכל עת שהיא במשך חמש השנים שקדמו מיד להעברתו של הנכס.

סעיף 14: שירותים מקצועיים

1. הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת משירותים מקצועיים או מפעילויות עצמאיות אחרות בעלות אופי דומה, יוטל עליה מס רק באותה מדינה זולת אם יש לו במדינה המתקשרת האחרת בסיס קבוע העומד לרשותו בקביעות לצורך ביצוע פעילויותיו. אם יש לו בסיס קבוע כזה, אפשר להטיל במדינה המתקשרת האחרת מס על ההכנסה, אבל רק על אותו חלק בה שניתן לייחסו לאותו בסיס קבוע.

תושב מדינה מתקשרת המבצע שירותים מקצועיים או פעילויות עצמאיות אחרות במדינה האחרת, יהיו רואים כאילו יש לו בסיס קבוע העומד לרשותו באותה מדינה אחרת אם הוא שוהה באותה מדינה אחרת לתקופה או לתקופות העולות ביחד על 183 ימים בשנת המס הנדונה.

2. "שירותים מקצועיים" - לרבות פעולות עצמאיות בתחומי המדע, הספרות, האמנות, החינוך או ההוראה, וכן פעילויותיהם העצמאיות של רופאים, עורכי-דין, מהנדסים, ארכיטקטים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

סעיף 15: שירותים אישיים שבתלות

1. בכפוף להוראות סעיפים 16, 18 ו-19, משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר שמקבל תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, יוטל עליהם מס רק באותה מדינה, זולת אם העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כך, אפשר להטיל מס על השכר שנתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.

2. על אף הוראות סעיף קטן (1), גמול המתקבל על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, יוטל עליהם מס רק במדינה הנזכרת לראשונה אם המקבל שוהה במדינה המתקשרת האחרת לתקופה או לתקופות שאינן עולות ביחד על 183 ימים בשנת הלוח הנידונה, וכן

א. הגמול המשתלם במדינה המתקשרת האחרת בשנת הלוח הנידונה אינו עולה על אלפיים חמש מאות דולרים קנדיים (\$ 2,500) או שקולתם בלירות ישראליות, או

ב. הגמול משתלם על ידי מעביד, או בשם מעביד, שאיננו תושב המדינה האחרת, ותשלום הגמול אינו מוטל על מוסד-קבע או בסיס קבוע שיש למעביד במדינה האחרת.

3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, גמול המתקבל תמורת עבודה שבוצעה בכלי שיט או בכלי טיס המופעל בתעבורה בין-לאומית על ידי מפעל של מדינה מתקשרת, יוטל עליו מס רק באותה מדינה.

סעיף 16: שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים או גוף דומה של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל מס עליהם באותה מדינה אחרת.

סעיף 17: אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 7, 14 ו-15, הכנסה, לרבות משכורות, שהפיקו בדרנים, כגון אמני תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, מוסיקאים וספורטאים, מפעילויותיהם האישיות בתור שכאלה, אפשר להטיל עליה מס במדינה המתקשרת שבה מבוצעים שירותים אלה.

2. מקום שהכנסה תמורת פעילויות אישיות של בדרן או ספורטאי, בתור שכאלה, נצמחה לאו לאותו בדרן או ספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, אפשר להטיל על אותה הכנסה, על אף הוראות סעיפים 7, 14 ו-15, מס במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הבדרן או הספורטאי.

3. הוראות ס"ק (2) לא יחולו אם נקבע כי לא הבדרן או הספורטאי ולא בני אדם הקשורים עמם השתתפו, במישרין או בעקיפין, ברווחיו של האדם המוזכר באותו סעיף קטן.

סעיף 18: קיצבאות ואנונות

1. קיצבאות ואנונות שמקורן במדינה מתקשרת והמשתלמות לתושב המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליהן מס באותה מדינה אחרת.

2. קיצבאות ואנונות שמקורן במדינה מתקשרת והמשתלמות לתושב המדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל עליהן מס במדינה שבה מקורן, ובהתאם לדיני אותה מדינה. אולם במקרה של תשלומי קיצבה תקופתיים, או תשלומי אנונה תקופתיים, לא יעלה המס המוטל כך על הקטן מאלה:

א. 15 אחוזים למאה מן הסכום ברוטו של התשלום; ו -

ב. השיעור שנקבע בזיקה לסכום המס שמקבל התשלום היה נדרש אלולא כן לשלמו בעד השנה על סך כל הסכום של תשלומי הקיצבה התקופתיים או תשלומי האנונה התקופתיים שקיבל באותה שנה, אילו היה תושב המדינה המתקשרת שבה מקור התשלום;

אולם ההגבלות על שיעור המס שצויינו לעיל לא יחולו על תשלומים לפי חוזה אנונה על פי הכנסה ממוצעת.

3. על אף כל דבר האמור באמנה זאת:

- א. קיצבאות וקצובות המתקבלות מקנדה לפי חוק הקיצבאות, חוק הקיצבאות והקצובות הצבאיות לאזרחים, או חוק הקצובות לוותיקי המלחמה, ופיצוי המתקבל לפי תקנות שהותקנו לסעיף 7 לחוק האוירונאוטיקה, לא יהיו בני מס בישראל כל עוד אין הם חייבים מס קנדי;
- ב. קיצבאות המשתלמות בעד פגעי מלחמה, פגיעת ספר או פגיעת איבה, במשמעותם של מונחים אלה בסעיף 36(ב) של פקודת מס ההכנסה של ישראל, וקיצבאות המשתלמות מאוצר ישראל לאדם שהיה תלוי בחיל שמת כתוצאה מפעולת מלחמה, לא יהיו בני מס בקנדה כל עוד אין הן חייבות במס ישראלי;
- ג. מזונות ותשלומים דומים אחרים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת החייב עליהם מס בה, יהיו בני מס רק באותה מדינה אחרת.

סעיף 19: שירות ממשלתי

1. א. גמול, למעט קיצבה, המשתלם על ידי מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, לכל יחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות מקומית שלה, יהיו בני מס רק באותה מדינה;
- ב. אולם, גמול כאמור יהא חב מס רק במדינה המתקשרת שהמקבל הוא תושב אם השירותים ניתנים באותה מדינה והמקבל לא נעשה תושב של אותה מדינה אך ורק לצורך ביצועם של השירותים.
2. הוראות ס"ק (1) לא יחולו על גמול בעד שירותים שניתנו בקשר עם כל מסחר או עסק המתנהלים על ידי אחת מהמדינות המתקשרות, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

סעיף 20: סטודנטים

תשלומים שסטודנט, חניך או מתאמן בעסק, שהוא, או שהיה, סמוך לפני ביקורו באחת מן הארצות המתקשרות תושב המדינה המתקשרת האחרת, והנמצא במדינה המתקשרת הנזכרת לראשונה אך ורק למטרת חינוכו או הכשרתו, מקבל לצורך מחייתו, חינוכו או הכשרתו, לא יוטל עליהם מס באותה מדינה הנזכרת ראשונה, ובלבד שתשלומים כאמור נעשים לו ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.

סעיף 21: הכנסה שלא צויינה במפורש

1. בכפוף להוראות ס"ק (2) לסעיף זה, פרטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת אשר לא צויינו במפורש בסעיפים הקודמים של אמנה זו, יהיו בני מס רק באותה מדינה אחרת.

2. אולם, אם הכנסה כאמור מופקת על ידי תושב מדינה מתקשרת ממקורות במדינה המתקשרת האחרת, אפשר להטיל מס על הכנסה כאמור גם באותה מדינה שבה מקורה, ובהתאם לדיני אותה מדינה, אולם במקרה של הכנסה מעזבון או נאמנות, לא יעלה המס המוטל כך על 15 אחוזים למאה מן הסכום ברוטו של ההכנסה, ובלבד שההכנסה היא בת מס במדינה המתקשרת שבה מגורי המקבל.

פרק רביעי: מסים על הון

סעיף 22

1. הון המתבטא במקרקעין, אפשר להטיל עליו מס במדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין.

2. הון המתבטא במטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד-קבע השייך למפעל, או במטלטלין השייכים לבסיס קבוע המשמש לביצועם של שירותים מקצועיים, אפשר להטיל עליו מס במדינה המתקשרת שבה נמצא מוסד-הקבע או הבסיס הקבוע.

3. כלי שיט וכלי טיס המופעלים על ידי מפעל של מדינה מתקשרת בתעבורה בין-לאומית, ומטלטלין השייכים להפעלת כלי שיט או כלי טיס אלה, יהיו בני מס רק באותה מדינה.

4. כל שאר חלקי ההון של תושב מדינה מתקשרת יהיו בני מס רק באותה מדינה.

פרק חמישי: שיטות למניעת כפל מסים

סעיף 23

1. לגבי קנדה יימנעו מסי כפל כדלקמן:

א. בכפוף להוראות הקיימות של דיני קנדה בדבר הניכוי ממס המשתלם בקנדה של מס המשתלם בשטח ארץ שמחוץ לקנדה, ולכל שינוי בהוראות אלה - שלא יפגע בעיקרון הכללי שבכאן - ואם לא ייקבעו ניכוי או הקלה גדולים יותר לפי חוקי קנדה, מס ישראלי המשתלם לפי חוקי ישראל ובהתאם לאמנה זו על רווחים, הכנסה או השתכרויות שמקורם בישראל, ינוכה מכל מס קנדי המשתלם לגבי אותם רווחים, הכנסה או השתכרויות;

ב. בכפוף להוראות הקיימות של דיני קנדה בדבר קביעת העודף הפטור של חברה מסונפת זרה, ולכל שינוי שלאחר מכן להוראות אלה - שלא יפגע בעיקרון הכללי שבכאן - לצורך חישובו של מס קנדי, יותר לחברה תושבת קנדה לנכות בחישוב הכנסתה החייבת במס כל דיבידנד שקיבלה מתוך העודף הפטור של חברה מסונפת זרה תושבת ישראל.

2. לענין ס"ק (1) (א), מס ישראלי המשתלם על ידי תושב קנדה -

- א. לגבי רווחים שניתן לייחס למסחר או לעסק שנוהל בישראל; או
- ב. לגבי דיבידנדים או ריבית שקיבל מחברה שהיא תושבת ישראל, יהיו רואים אותו ככולל כל סכום שהיה משתלם כמס ישראלי לכל שנה שהיא אלמלא פטור ממס, או הפחתה במס, שהוענקו לאותה שנה, או לכל חלק הימנה לפי -
- ג. אחת מן ההוראות דלקמן, כלומר:
- סעיפים 45, 46, 47 ו-47א' של החוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט1959, כפי שתוקן; סעיפים 5 ו-6 של החוק לחברה לישראל בע"מ, תשכ"ט1969; או סעיפים 6 ו-7 של החוק לעידוד השקעות הון (חברות עתירות הון), תשל"ג1973;
- ככל שעמדו בתוקפם בתאריך החתימה של אמנה זאת ולא שונו מאז, או שונו מבחינות משניות בלבד שאינן פוגעות באופיים הכללי; ולמעט בשיעור שהוראה מן ההוראות האמורות (להוציא סעיף 45(2) של החוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט1959) יש בה כדי לתת פטור או הנחה לגבי מקור הכנסה לתקופה העולה על 10 שנים;
- ד. כל הוראה אחרת שעשויה להתקנה לאחר מכן, המעניקה פטור או הפחתה של מס, שהסכימו עליה הרשויות המוסמכות של המדינה המתקשרת להיותה בעלת אופי דומה במהותה, אם לא שונתה לאחר מכן או שונתה בבחינות משניות בלבד שאינן בהן כדי לפגוע באופיה הכללי.
3. מקום שתושב ישראל מפיק רווחים, הכנסה או השתכרויות, אשר בהתאם להוראות אמנה זאת אפשר להטיל עליהם מס בקנדה, ישראל, בכפוף להוראות דיני ישראל, תרשה כניכוי מהמס הישראלי על אותו אדם סכום השווה למס ששולם בקנדה. אולם הניכוי לא יעלה על חלק המס אשר לפי החישובים לפני מתן הניכוי יש לייחסו לרווחים, הכנסה או השתכרויות שאפשר להטיל עליהם מס בקנדה.
4. לענין סעיף זה, רווחים, הכנסה או השתכרויות של תושב מדינה מתקשרת שמוטל עליהם מס במדינה המתקשרת האחרת בהתאם לאמנה זו, יהיו רואים אותם כנובעים ממקורות באותה מדינה אחרת.

פרק ששי: הוראות מיוחדות

סעיף 24: אי אפליה

1. אזרחיה של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למסים או לכל דרישות הקשורות במסים, השונים או המכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שכפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם, אזרחי המדינה האחרת באותן נסיבות.
2. בני אדם חסרי אזרחות הגרים במדינה מתקשרת אחת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או המכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שכפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם, אזרחיה של אותה מדינה באותן נסיבות.

3. המס על מוסד-קבע שיש למפעל של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל במדינה האחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מפעלים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות.

4. שום דבר האמור בסעיף זה לא יתפרש כאילו הוא מחייב מדינה מתקשרת להעניק לתושבי המדינה המתקשרת האחרת הנחות אישיות, הקלות וניכויים לענין מס, מכוח מעמד אישי או חובות משפחה, כפי שהיא מעניקה לתושביה שלה.

5. מפעלי מדינה מתקשרת, שהבעלות או השליטה על הונם נתונה, כולה או בחלקה, במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או המכבידים יותר מן המסים ומהדרישות הקשורות בהם, שמפעלים דומים או אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה, שהבעלות או השליטה על הונם נתונה, כולה או בחלקה, במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של מדינה שלישית, כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

6. בסעיף זה "מסים" - מסים שהם נושא אמנה זאת.

סעיף 25: נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שתושב מדינה מתקשרת סובר שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב במס שלא בהתאם לאמנה זו, רשאי הוא, מבלי לפגוע בתרופות הנתונות לו לפי החוקים הלאומיים של מדינות אלה, לשלוח אל הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת, שבה הוא תושב, בקשה בכתב המביעה את הנימוקים לתביעת השינוי באותו חיוב במס. כדי שתהיה בת קבלה, יש להגיש את הבקשה האמורה תוך שנתיים ימים מן ההודעה הראשונה על הפעולה אשר הביאה לידי חיוב במס שלא בהתאם לאמנה.

2. הרשות המוסמכת המוזכרת בס"ק (1), אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה לבדה להגיע לפתרון הולם, תשתדל ליישב את הענין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע הטלת מס שלא בהתאם לאמנה.

3. מדינה מתקשרת, לאחר תום גבולות הזמן שנקבעו בחוקיה הלאומיים, ועל כל פנים לאחר חמש שנים מסוף התקופה בת מס שבה נצמחה ההכנסה הנדונה, לא תגדיל את בסיס המס של תושב אחת מן המדינות המתקשרות, מתוך שתכלול בו פרטי הכנסה שגם חוייבו במס במדינה המתקשרת האחרת. סעיף קטן זה לא יחול במקרה של מרמה, מחדל זדוני או התרשלות.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פירושה או תחולתה של האמנה. במיוחד רשאיות הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות להתייעץ יחדיו כדי להשתדל להסכים:

א. על אותה חלוקה אחידה של רווחים לתושב של מדינה מתקשרת ומוסד-הקבע אשר לו הנמצא במדינה המתקשרת האחרת;

ב. על אותה חלוקה אחידה של הכנסה בין תושב של מדינה מתקשרת ובין אדם משותף שנקבע בסעיף 9.

סעיף 26: חילופי ידיעות

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן ידיעות ככל שיהיה דרוש לביצוע אמנה זו ולביצוע החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות הדנים במסים שאמנה זו דנה בהם, במידה שהטלת המס היא בהתאם לאמנה זו. כל ידיעות שהוחלפו כך יראו אותן כסודיות ולא יגלו אותן לשום אדם או רשות, אלא לאלה העוסקים בשומה או בגבייה של המסים שהם הנושא של אמנה זו.

2. אין לפרש הוראות סעיף קטן (1) בשום מקרה כמטילות חובה על אחת המדינות המתקשרות:

- א. לנקוט באמצעים מינהליים המנוגדים לדינים או לנוהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של האחרת;
- ב. לספק פרטים אשר אין לקבלם לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה מתקשרת או באחרת;
- ג. לספק ידיעות העשויות לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך או ידיעה מסחריים, אשר גילויים נוגד את תקנת הציבור.

סעיף 27: עובדים דיפלומטיים וקונסולריים

1. שום דבר האמור באמנה זאת לא יפגע בזכויות היתר הפיסקליות של חברי נציגויות דיפלומטיות או קונסולריות לפי הכללים המקובלים במשפט הבינלאומי או לפי ההוראות שבהסכמים מיוחדים.

2. על אף סעיף 4 לאמנה זו, יחיד שהוא חבר נציגות דיפלומטית, קונסולרית או נציגות קבועה של מדינה מתקשרת הנמצאת במדינה המתקשרת האחרת, או במדינה שלישית, יהיו רואים אותו, לענין אמנה זאת, להיותו תושב המדינה השולחת, אם הוא חייב במדינה השולחת באותן ההתחייבויות לגבי מס על הכנסתו הכוללת בעולם כתושביה של המדינה השולחת.

3. אמנה זו לא תחול על ארגונים בין-ממשלתיים, על גופים או עובדים אשר להם, ועל בני אדם שהם חבריה של נציגות דיפלומטית, קונסולרית, או נציגות קבועה של מדינה שלישית, הנמצאים במדינה מתקשרת ואשר אינם חייבים באותה מדינה באותן ההתחייבויות לגבי מס על הכנסתם הכוללת בעולם כתושביה של אותה מדינה.

סעיף 28: כללים שונים

1. הוראות אמנה זו לא יפורשו כמגבילות, בכל אופן שהוא, כל הוצאה מן הכלל, פטור, ניכוי, זיכוי או הנחה אחרת, המוענקים עתה, או שיוענקו לאחר מכן:

- א. בחוקיה של אחת מן המדינות המתקשרות בקביעתו של המס המוטל על ידי אותה מדינה מתקשרת; או
 - ב. בכל הסכם אחר בין המדינות המתקשרות.
2. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות, רשאיות לבוא בדברים האחת עם רעותה במישרין לשם החלתה של אמנה זו.

פרק שביעי: הוראות סופיות

סעיף 29: כניסה לתוקף

1. אמנה זו תאושרר וכתבי האישור יוחלפו בישראל.
2. האמנה תיכנס לתוקף עם חילופי כתבי האישור והוראותיה יהיו בנות-פועל:
 - א. בקנדה:
 1. לגבי מס המנוכה במקור על סכומים ששולמו ללא תושבים, או נזקפו לזכותם, ביום הראשון לאפריל בשנת הלוח שבה נתקיים חילוף כתבי האישור, או לאחר היום האמור;
 2. ולגבי מס קנדי אחר, לשנות המס המתחילות ביום הראשון לינואר בשנת הלוח שבה נתקיים חילוף כתבי האישור, או המתחילות לאחר היום האמור;
 - ב. בישראל:
 1. לגבי מס המנוכה במקור על סכומים ששולמו ללא תושבים, או נזקפו לזכותם, ביום הראשון לאפריל בשנת הלוח שבה נתקיים חילוף כתבי האישור, או לאחר היום האמור;
 2. לגבי מס ישראלי אחר, לשנות המס המתחילות ביום הראשון לינואר, בשנת הלוח שבה נתקיים חילוף כתבי האישור, או המתחילות לאחר היום האמור.

סעיף 30: סיום

אמנה זו תמשיך לעמוד בתוקפה ללא הגבלה, אך כל אחת מן המדינות המתקשרות רשאית, ביום 30 ביוני של כל שנת לוח, או לפני כן, לאחר השנה של חילוף מסמכי האישור, לתת הוראת סיום למדינה המתקשרת האחרת, ובמקרה כזה תחדל האמנה להיות בת-פועל:

- א. בקנדה:
 1. לגבי מס המנוכה במקור על סכומים ששולמו ללא תושבים, או נזקפו לזכותם, ביום הראשון לאפריל בשנת הלוח שבתכוף לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה;
 2. לגבי מס קנדי אחר, לשנות המס המתחילות ביום הראשון לינואר בשנת הלוח שבתכוף לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה, או המתחילות לאחר מכן;

ב. בישראל:

1. לגבי מס המנוכה במקור על סכומים ששולמו ללא תושבים, או נזקפו לזכותם, ביום הראשון לאפריל בשנת הלוח שבתכוף לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה;
2. לגבי מס ישראלי אחר, לשנות המס המתחילות ביום הראשון לינואר בשנת הלוח שבתכוף לאחר השנה שבה נמסרה ההודעה, או המתחילות לאחר מכן.